

FELLINGER KÁROLY

Ha úgy vesszük

Irodalom

János a földig alázta magát,
pedig csak a cipőfűzőjét
kellett bekötnie,
és most lelkiismeret-furdalással
rugaszkodik az ég felé,
hogy elérje a saját feje búbját.
Egy ágy nyikorgását hallja,
pedig csak a mezőn
szeretkezett Julival.
A valóságra meg úgy vadászik,
mint macska az egérre.

Postaláda

Az örök szabadságvágy
összeköt bennünket,
akár a friss cement.
Tévedhetetlen az igazság,
legfeljebb téved, aki mondja.

Nem ebben a világban élsz.
Nem létező árnyékok lehetek
emiatt.
Kirabolod az üres szobát,
amikor névjegykártyákat csináltatsz
magadnak, majd
pénzfeladással döntöd el,
szétosszad-e őket.

FELLINGER KÁROLY (1963, Pozsony) költő, író, helytörténész. Polgári foglalkozása agronómus. Gyermekkorától Jókán (Szlovákia) él. Magyarul 21 kötete látott napvilágot (versek, gyermekversek, mesék, helytörténeti munkák Mátyusföldről és a Felső-Csallóközről). Versei könyv alakban angol, francia, spanyol, orosz, török, német, szlovák, szerb, román nyelven is megjelentek.

Szerelmesfilm

(Németh Ingridnek)

*Egyedül vagyok,
akár az ajándékbolt
megrakott polcain
a felálló ormányú
porcelánelefántok.*

*Mert nem mindegy, melyiket adja
kezembe az elárusítónő.*

*Nálad már mindegy lesz,
magányosan bámulhat rád
a két ronda, feneketlen
szemével.*

*Isten ellenpélda.
Letépi a négylevelű lóhere
egyik levelét,
csak nem tudja eldönteni, melyiket.*

Másik hangomon

(Szijj Ferencnek)

*Az Isten sem tud
megszabadítani
lelkiismeret-furdalásomtól.
A lélektől talán,
ha felemeli a fazék fedelét.*

*Kötelességtudatom
kötekedik velem,
megszállja testemet,
akár a szentlélek a számomra
felkínált lehetőséget.*

Nincs kegyelem.
Ártatlanságom
sorsom
pillanatragasztója.

Anyám törődése
borsómintás,
kifejtem tégláit,
hogy új házat építsek
kettőnknek.

A kivételes pillanatok
talicskával hordatják
magukat a tiltott fa körül,
változást remélve,
egyértelművé téve
a leveleket.

Beláttam az éjszakát.
A csillagok zavartak,
idegenek voltak,
feleslegesek.
Kinőtt játékaim.

A vers feláldozza magát
a tisztaság oltárán,
minden utánzat,
ami kimosható.

Az egyszerű dolgokat
nem lehet birtokolni,
csak kifordítani,
mint a talicskából.

Megúszás

*János mindent sósan szeret,
orvosa szigorú tanácsára
diétázni is ugyanilyen
hevülettel hajlandó,
és belevetni magát a szeretetbe,
ha kifacsarja az alma levét,
a maradékot
régóta nem termő
almafájuk alá szórja,
hisz nem esik messze
az íróasztalától,
akár a ceruzája, amit persze nem
kemény fából faragott a neje,
kinek csöndje
olyan, mint a bogáncs,
a koldustetű,
mindenbe beleragad,
mindenhez köze van,
mindent meg akar oldani,
az időjárás-jelentés az egyetlen,
amit még meghall az
egész nap dumáló tévéből,
miközben a báránnyelől
kifőzi Jánosnak a finom levest,
ami az ereiben forr.*